

Eco-flâneren als een basis voor een 'challenge based' leeromgeving

Ingrid Molderez – KULeuven

ECO-flaneren vormt een kritiek op het flaneren om te consumeren dat ontstond toen de eerste winkelgalerijen in alle wereldsteden verschenen. Walter Benjamin wordt gezien als grondlegger van ECO-flaneren.

In wezen gaat het over (traag) wandelen en verwonderen, observeren en geraakt worden, ontdekken... Het is een 'slow experience' die past binnen educatie om kritische burgers te vormen.

Of je het nu alleen doet of in groepsverband, ECO-flaneren is uiteindelijk een multidisciplinaire samenwerking.

De deelnemers kregen de opdracht om individueel, gedurende een half uur, te flaneren in de buurt met het oog op tekenen van regeneratie. Daarvan moesten er foto's gemaakt worden op opgeladen [via Google Jamboard](#).

Daarna volgde een bespreking van de ingezonden foto's. 'Eco' bleek verder te gaan dan het ecologische, ook het sociale kwam sterk aan bod. De foto's varieerden van een insectenhotel tot een Oxfam-wereldwinkel, van mogelijkheden om elkaar te ontmoeten in de publieke ruimte tot verschillende leefstijlen. Een venster met plasticbloemen langs de binnenzijde en bij de buurman bloembakken buiten op de vensterbank met echte planten. Zelfs het regeneratieve in jezelf kwam aan bod.

Het was een verrijking om de - soms totaal verschillende - kijk op de invulling van 'regeneratie' van elkaar te vernemen in deze met beelden geïllustreerde uitwisseling!

De vraag werd gesteld hoe studenten deze werkvorm ervaren. Het vergt van hen een andere manier van denken, maar ze vinden het wel zeer verrijkend. Ze voelen dat hun eigen (beperkte) beeld enorm kan verrijkt worden door de kijk van anderen te vernemen. De uitwisseling achteraf a.d.h.v. de foto's die ze genomen hebben plus hun uitleg hierbij, opent op een niet bedreigende wijze hun geesten,.